

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-1175

15.04.2016

**Київська міська
державна адміністрація**

Надсилаємо адресований Київській міській державній адміністрації депутатський запит групи народних депутатів (Сольвара Р. М. та інших, всього 5 депутатів), оголошений на засіданні Верховної Ради України 15 квітня 2016 року, для розгляду і надання відповіді авторам запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додатки: депутатський запит на 3 арк. у 1 прим.;
матеріали на 8 арк.

А. ПАРУБІЙ

1175

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№ 05-02/57

12 квітня 2016 р.

Кабінет Міністрів України

Міністерство охорони здоров'я України

✓ Київська міська державна адміністрація

Комітет Верховної Ради України
з питань охорони здоров'я

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*щодо необхідності державної підтримки вітчизняних медичних установ,
які займаються трансплантацією кісткового мозку*

Відомо, що Міністерство охорони здоров'я України здійснює витрати за бюджетною програмою КПКВК 2301360 «Лікування громадян України за кордоном», пов'язані з направленням громадян за кордон, які включають вартість лікування та проїзду хворого та супроводжуючої особи.

За інформацією Міністерства тільки за останні 3 роки (2013-2015 роки) за рахунок асигнувань з державного бюджету на лікування за кордон направлено 170 громадян на суму 305505 тис. гривень, в тому числі для проведення трансплантації кісткового мозку 104 особи. Таким чином, більше половини хворих направлених за кордон на лікування потребували трансплантації саме кісткового мозку. Народні депутати України підтримують висновок Рахункової палати за результатами проведеного нею аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, виділених Міністерству охорони здоров'я України для лікування громадян України за кордоном про те, що замість використання та розвитку наявної вітчизняної медико-клінічної бази, в Україні створені умови для безконтрольного збільшення кількості хворих, які направлятимуться на лікування за кордон. Як наслідок, обсяг коштів державного бюджету, необхідних на оплату відповідних послуг, що надаються медичними закладами іноземних держав протягом останніх трьох років збільшився майже у 4 рази - з 52,0 млн. грн. у 2013 році до 203,9 млн грн у 2015 році. І це при тому, що вартість лікування та оперативного втручання за кордоном набагато вища, ніж в Україні,

Міністерство охорони здоров'я України не вживало відповідних заходів щодо належного використання і розвитку наявної в Україні медико-клінічної бази для проведення трансплантацій гемопоетичних стовбурових клітин (кісткового мозку) усім громадянам України, які їх потребують. Як наслідок,

потужності вітчизняних закладів охорони здоров'я, які проводили такі операції, у 2013–2015 роках використовувалися на 64,1–71,2 відсотка.

У той же час, близько 60 відс. громадян України, яких направлено на лікування за кордон, потребували проведення саме таких операцій.

Слід зауважити, що у Київському центрі трансплантації кісткового мозку, який єдиний в Україні надає відповідну медичну допомогу дорослому населенню, трансплантації проводилися за рахунок коштів громадян. Через неналежне фінансування Київською міською державною адміністрацією цього центру на сьогодні створені ризики щодо його подальшого функціонування. Так планом фінансування зазначеного центру на 2016 рік по КЕКВ 2220 «медикаменти та перев'язувальні матеріали» передбачено 170,2 тис. гривень на рік, що складає менше 1% від річної потреби. На закупівлю обладнання, яке необхідне для повноцінного функціонування Центру на 2016 рік коштів взагалі не передбачено.

За інформацією Київського центру трансплантації кісткового мозку для забезпечення його належного функціонування потрібне комплексне вирішення таких нагальних проблем: перш за все, потрібна підтримка технології «чистих приміщень» та обслуговування систем кондиціонування і очистки повітря відділення трансплантації кісткового мозку. У зв'язку з цим особливу стурбованість викликає вкрай обмежене фінансування або взагалі відсутність бюджетних призначень по КЕКВ 2240 «оплата послуг (крім комунальних)». При цьому річна потреба Центру по цьому КВКВ складає 903 тис. гривень. Найбільша частина цієї потреби припадає на комплексне обслуговування та поточний ремонт кліматотехнічного, технологічного та медичного обладнання. Без вирішення проблем пов'язаних з підтриманням у належному стані функціонуючого високотехнологічного обладнання та закупівлі нового медичного обладнання не можливо забезпечити належний рівень надання трансплантаційної допомоги, а також в перспективі впроваджувати нові види ТГСК, включаючи галогенну трансплантацію від неродинного донору. За підрахунками керівництва Центру для до оснащення Центру лабораторно-діагностичним обладнанням протягом 4–5 років необхідно до 40 млн. гривень.

На думку спеціалістів Київського центру заважають покращувати економічне становище Центру за рахунок збільшення позабюджетних коштів, зокрема шляхом надання медичних послуг іноземним хворим, страховим компаніям занадто забюрократизована процедура закупівель медикаментів і витратних матеріалів, невчасна їх реєстрація в Україні, що створює труднощі при їх закупівлі, а також відсутність типової методики розрахунку тарифів на платні послуги, які є додатковим джерелом фінансування закладу. Існуюча система розрахунків складна, потребує забагато часу для затвердження у відповідних інстанціях.

Народні депутати України вважають, що зростаюча з року в рік потреба в лікуванні за кордоном обумовлена, зокрема, недоліками національного законодавства, що регулює питання трансплантації органів та клітин. Закон України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людині», що діє сьогодні і регулює суспільні відносини у цій сфері, прийнятий

ще у 1999 році і з цього часу практично не зазнав змін. Передбачена Законом єдина державна інформаційна система трансплантації не функціонує, що гальмує розвиток як трансплантації органів від донорів-трупів, так і галогенної ТГСК від неродинних донорів. Не забезпечено ефективне функціонування створеного Всеукраїнського реєстру донорів гемопоетичних стовбурових клітин (кісткового мозку) МОЗ України. Як наслідок, не забезпечено його поповнення донорами і не налагоджено міжнародного обміну донорським матеріалом. Також, за понад шість років Міністерство не розробило порядок ввезення в Україну та вивезення за її межі трансплантатів цих клітин, порядок оплати за їх пошук і доставку з-за кордону та порядок компенсації українським донорам гемопоетичних стовбурових клітин (кісткового мозку) у зв'язку з виконанням ними донорських функцій. Як наслідок, в Україні трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин (кісткового мозку) від неродинних донорів не проводяться. Міністерство не створило національного організаційно-методичного центру з метою координації всіх процесів, пов'язаних із трансплантацією органів. В Україні відсутня належна соціально спрямована кампанія з роз'яснення населенню необхідності розвитку трансплантації та суспільної користі посмертного донорства. Народні депутати звертають також увагу на відсутність викладання у вищих медичних закладах курсу з ТГСК для студентів, лікарів-інтернів, лікарів-спеціалістів.

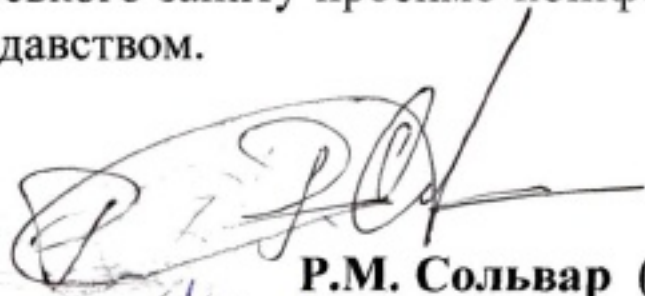
Народні депутати України наполягають на необхідності державної підтримки вітчизняних медичних закладів з трансплантації кісткового мозку, зокрема Київського центру з трансплантації кісткового мозку. Це дозволить збільшити надання своєчасної та висококваліфікованого допомоги більшій кількості хворих, які потребують трансплантації кісткового мозку шляхом зменшення вартості операцій, створення умов для післяопераційної реабілітації.

Зважаючи на вищевикладене та, на підставі Закону України «Про статус народного депутата України» просимо розглянути доцільність перепідпорядкування Київського центру з трансплантації кісткового мозку Міністерству охорони здоров'я України, вжити заходів щодо фінансової підтримки Центру на державному рівні з метою створення умов для повноцінного його функціонування задля зменшення необхідності направлення за кордон хворих, які потребують трансплантації кісткового мозку.

Про результати розгляду депутатського запиту просимо поінформувати у порядку встановленому чинним законодавством.

Додаток: на 8 арк.

Народні депутати України

Р.М. Сольвар (295)

І.І. Мельничук (229)

Е.Л. Матвійчук (№331)

Я.Я. Безбах (№239)

